

Sporvidde af 75 Ctm., og Beregningen var gjort saaledes, at Banen vilde komme til at koste omtrent 130,000 Kr. pr. Banemil. Men fra Statsbanernes Side er der bleven gjort opmærksom paa — jeg ved for Resten ikke nøjagtig Grunden — at Ministeriet ikke ønskede, at smalsporede Baner bleve smalere end en Meter, det Maal, som Stagensbanen har. Man henvendte sig saa til Ingeniør Ernst under Statsbanerne, og han lavede Projektet om og anlagde saa denne Linie, og efter hans Beregning vilde Banen komme til at koste omtrent 145,000 Kr. pr. Banemil, omtrent 7 Mil, hvis man følger den bugtede Linie mod Nord, som Ingeniøren foreslaar, da han mener, den vil forrente sig bedre, uagtet den anden er lige og over en halv Mil — Trefferdebel Mil omtrent — fortere og vil koste omtrent 60,000—70,000 Kr. mindre at bygge. Dette foreløbig kun med Hensyn til Banens Retning og Omkostningerne derved. Jeg skal kun bemærke altsaa, at oprindelig havde man tænkt sig, at man kunde lade sig nøje med en Bestyrtning af 130,000 Kr. pr. Banemil. Men paa Grund af de Fordringer, der stilles fra Statsbanens Side, ville vi komme op til 145,000 Kr. pr. Banemil, ikke at tale om, hvis man gik hen og byggede Banen bredsporet, med Sporvidde som Statsbanerne, saa vilde det rimeligvis naa op til 160—170,000 Kr. pr. Banemil. Med Hensyn til de særlige Levebetingelser, som denne Bane har, skal jeg gøre opmærksom paa, at den følger temmelig nær ved Kysten, at der ligger der en Mængde Fisserlejer, og at der er et overordentlig rigt Fisseri her langs denne Kyst, som vil gøre, at denne Bane vil faa en væsentlig Indtægt ved Befordringen af Fisk. Lykkes det endelig at faa et sejlbart Løb ved Nymindegab, saaledes som der gøres Forsøg paa endnu i dette Øjeblik eller er gjort, idet der er anvendt i Fjor 50,000 Kr. derpaa, da kan der ikke være Tvivl om, at der her vil udvikle sig et overordentlig stort Fisseri, da det er det fisserigeste Vand ved Syllands Vestkyst, og kunne Fisserne komme sikkert ind her med deres Fangst, vil der blive en meget betydelig Tilstrømning af Fiskere, som i det Øjeblik, der er en Endestation for Jærnbanen der, ville aflade deres Produkter og sende dem med Jærnbanen Sønder paa. Men ogsaa langs med Kysten helt ned til Blaa-vandshuk og videre forbi ned til Hjerting og Sjælborg leve en stor Del Familier af Fisseri. Det forekommer mig, naar man erindrer, hvor ofte vi have talt her i Tinget om Muligheden af at komme Fisserne til Hjælp, og hvor mange Planer der har

været oppe for at staffe dem Fisserihavne, sikre Havne, hvor de kunne komme ind, og det da har vist sig umuligt paa Grund af de Millioner, som vilde fordres, saa forekommer det mig billigt, at man nu kommer dem til Hjælp, naar de sige: Kunne vi ingen Havne faa, saa skal os i det mindste en Bane, der løber saa nær ved Kysten, at vi lige kunne gaa ind og aflevere vore Fisk paa den nemmeste Maade til Banerne, og hvorved vi direkte kunne forsende dem — hvorhen, skal jeg nærmere komme til. Det er et saa lidtsomt, et saa farefuldt Liv, denne Befolkning fører, at det forekommer mig, at man bør gøre, hvad man kan, for at hjælpe dem, og lad os huske, at det er en Befolkning, som ude fra dette store, mægtige Hav skal hente Værdierne, hvoraf de ikke alene leve, men ogsaa bringe Penge til Landet. Det er altsaa en Virksomhed, der eksisterer ved sig selv uden Toldbestyttelse, uden Monopol eller Skat, og det forekommer mig, at der er al mulig Grund her til at imødekomme de Krav, der saaledes opstilles. Som det nu er, gaar ganske vist største Delen af Fisken til Esbjerg, men dels skulle de, naar de komme ind til Kysten, køre ad lange og lange Veje for at naa hen til Banen, eller de skulle køre i Interens og Efteraarets fludfulde Vejr ad Vinter Veje over Vardaaens simple Færge til Esbjerg; i begge Tilfælde kommer Fisken i mindre god Tilstand til Esbjerg og bliver vanskeliggere at forsende og at sælge. Dersom man kunde ved Hjælp af en Bane ophjælpe Befordringen af Fisk her langs med Kysten, saa den hurtigst muligt kom til Esbjerg, saa vilde der naas det, at Esbjerg blev et Samlingssted for store Mængder af friskfanget Fisk. Der fordeles den da, derfra forsendes den enten til Indlandet, til Thyland eller til England, saa hvad Vej den end kommer, enten den kommer fra Søen eller ad Bønen, skal den tages ud af Vognen eller Fartøjet i Esbjerg for at forteres efter de forskellige Bestemmelsessteders Krav. Der er gjort den Beregning, at hvis Fisken, f. Eks. i det sidste Aar blot, var kommen til Esbjerg direkte ad en saadan Jærnbane, vilde Fisserne kunne opnaaet 12 à 14,000 Kr. mere for denne Fisk, end de fik. Men ikke alene det, at man saaledes vil kunne vente, at de kunne faa højere Pris for Fisken, men ogsaa selve det, at der sikredes dem rask og frisk Affensdelse med Banen af deres Fisk, vil gøre, at Fisken ikke alene som sagt faar højere Værdi, men ogsaa, at Fiskernes Mængde vil tiltage og derved atter Fisseriets Betydning for Landet. Ved Siden af den Betydning, Banen vil have for Fisseriet, skal jeg nævne, at den